

GONDOLATOK DR. VINCZE FERENC JEGYZŐ–KÖNYV CÍMMEL ÍRT VISSZAEMLEKEZÉSE KAPCSÁN¹

ZONGOR GÁBOR²

A magyar köz- és önkormányzati igazgatás területén tevékenykedők számára széles körben jól ismert dr. Vincze Ferenc személye, személyisége és munkássága. Azon kevesek közé tartozik viszont, aki hivatali munkáját gyakorlatilag egyetlen munkahelyen, a hajdúszoboszlói városházán töltötte, amelyből a meghatározó részét, 1991 elejétől 2016 végéig Hajdúszoboszló város jegyzőjeként, sőt címzetes főjegyzőjeként.

Vincze Ferenc a mindennapi hivatali, szervező, menedzselő tevékenysége mellett gyakorta foglalmazta meg szakmai álláspontját cikkeiben, módszertani kiadványokban, tanulmányokban, sőt versekben is. Így nem meglepő, hogy a negyedszázados önkormányzati szolgálat után igyekezett az ismereteit, a tapasztalatait összegezni és kiírni magából, majd a szélesebb közvélemény elé tárni.

Szándéka szerint a most röviden ismertetésre kerülő „jegyző-könyv” egy három részből álló, az életművét összefoglaló sorozat első része, egyfajta objektív visszaemlékezés. A „fialtal” nyugdíjas aktivitását jól tükrözi, hogy a szubjektív (szubjektívabb) megközelítésű második kötet, „Egyszervolt jegyző”³ címmel már ugyancsak kijött a nyomdából. A két kötet közös könyvbemutató keretében került a nyilvánosság elé.⁴ A har-

madik kötet – *Büro-ráció: hivatalfejlesztés Hajdúszoboszlón* címmel – megjelentetését 2020 tavaszára tervezi a szerző.

A jegyző-könyvről

A Vincze féle jegyző-könyv egyfajta tisztelgés a legújabb kori magyar önkormányzatiság iránt. Hajdúszoboszlón az önkormányzati munka összegző értékelésének könyv formában történő publikálásának már van hagyománya,⁵ amely – az első tíz évet felölelő munka – egyfajta alapul is szolgált a könyvhöz.

A *Jegyző-Könyv* feloleli az önkormányzás jogi szabályozását és megvalósulási gyakorlatát a folyamatok előkészítője, szervezője és megvalósítója szemszögéből.

Az objektív megközelítésű visszatekintés, viszont gyakran tartalmaz szubjektív elemeket is, amelyeket a szerző dőlt betűvel „különít el” a szakmai szövegtől, sőt nem hiányzik a kötetből a szakma által már korábban megismert „jegyzővers” sem (12-13. oldal).⁶

A szerző sajátos, pozitív világlátása végig vonul a könyvön: „Az t szoktam mondani az önkormányzatiságra: »benne vagyunk a történelemben, nemcsak elszenvedjük, hanem alakíthatjuk is sorsunkat«”. (6. oldal)

Mindegyik fejezetben bemutatásra kerül a jogszabályi alap és háttér, amelynek keretei között valósult meg az önkormányzás. A jellegéből adódóan száraz jogi szöveget a konkrét

¹ Dr. VINCZE Ferenc (2019): *Jegyző-könyv – Hajdúszoboszló önkormányzatiságának negyedszázadáról 1991-2015*, Bocskai István Múzeum, Hajdúszoboszló.

² Jogász, nyugalmazott önkormányzati érdekvédő, a Nemzeti Községi Egyesület mentor oktatója, a Comitatus Önkormányzati Szemle alapító szerkesztőbizottsági elnöke. Publikációs tevékenységének fókuszában a területi önkormányzás, az önkormányzati érdekvédelem és az önkormányzatiság és a pártpolitika összefüggései állnak, és aki nagy híve a hajdúszoboszlói Pávai-ásványvíznek (190. oldal)

³ Dr. VINCZE Ferenc (2019): *Egyszervolt jegyző – Dr. Vincze Ferenc visszaemlékezései*, Bocskai István Múzeum, Hajdúszoboszló, 322 p.

⁴ A könyvek bemutatójára 2019. június 26-án került sor. Lásd: https://www.youtube.com/watch?v=wA455Ls7rag&feature=share&fbclid=IwAR-1sEBcC205_HbSqfy_FFY7AaV8FUlEcuDdZVjHeQ6UjrsIDYjwJM-IXZLBM (letöltve: 2019. október 30.)

https://www.youtube.com/watch?v=ajZ_98u8VLg&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3VGHojJywlXZ89FyJEpJZ9onvPY2WZHPzwtwv-J3lqA8NiKyUfTCel39Y (letöltve: 2019. október 30.)

⁵ Dr. JUHÁSZ Imre (2001): *Hajdúszoboszló Önkormányzata a rendszerváltástól napjainkig 1990-2000*, Hajdúszoboszló, Városi Önkormányzat, 152 p.

⁶ A jegyző-vers több formátumban és esetben került publikálásra, jelenleg két helyen olvasható az interneten, lásd: <http://editor.digitalcity.eu.com/digitalcity/entity/entityMainPage.jsp?bem=AAAATGWU&efm=AAAAXCA&dom=AAAABIOO&prt=AAAUPPJ&egd=AAAACQCO> (letöltve: 2019. október 30.)

<http://www.egeszseg-pont.hu/digitalcity/entity/entityMainPage.jsp?bem=AAAATGWU&efm=AAAAXCA&dom=AAAASIRK&prt=AAAALNSS&egd=AAAACQCO> (letöltve: 2019. október 30.)

Dr. Vincze Ferenc

JEGYZŐ-KÖNYV

Hajdúszoboszló önkormányzatiságának
negyedszázadáról
1991-2015

Hajdúszoboszló, 2019

települési gyakorlat ismertetésével teszi még a nem szakember olvasók számára is érthetővé, értékelhetővé. A szubjektív, *dőlt betűs* megjegyzések – amelyek gyakorta önkritikusak, anekdotikusak és humorosak – jól oldják a leírások gyakran jelentős mennyiségű adathalmazokat is tartalmazó tényszerű szigorát.

A könyv összesen hét fejezetet tartalmaz 230 oldalon, amelyet bőséges mellékletcsomag egészít ki.

Az I. fejezet az önkormányzati szervezet és a működés jogi háttéréről, fő jellemzőiről szól, bemutatva a választott szervek, a jegyző és a polgármesteri hivatal tevékenységének lényegét, az önkormányzati gazdasági alapok és közfeladatok körét.

Egyértelmű előnyként értékeli a szerző, hogy a hajdúszoboszlói képviselőtestület összetételében 2014-ig nem volt többségben egyik politikai oldal sem.⁷ „Az is javára vált a városnak, hogy bölcs választóink nem igazodtak az országos trendhez, nem adtak kizárólagos hatalmat egyik irányzatnak sem, ami kompromisszumkényszerűt eredményezett a döntéseknél.” (8. oldal) Több

⁷ Hajdúszoboszló esetében – az 1994. augusztusi rendkívüli testületi választást követően – hat alkalommal választották meg közvetlenül dr. Sóvágó Lászlót polgármesternek. Sóvágó László először a Magyar Demokrata Fórum (MDF) színeiben lett polgármester, majd a közvetlen választások során először jelöltje volt az MDF – FIDESZ – FKgP – KDNP – Gazdakör választási szövetségnek, majd a FIDESZ – FKgP – MDF – Hajdúszoboszlói Gazdakör polgári választási szövetségnek, illetve az ezt alkotó szervezetek összefogásának. 2006-tól az Összefogás Hajdúszoboszlóért – MDF színeiben indult és nyert, miközben a korábbi támogató pártok indítottak vele szemben ellenjelöltet. 2010-től már a polgármestert jelölő szervezetek között nincs párt, csak az Összefogás Hajdúszoboszlóért, amely az utolsó, immáron 5 éves ciklusban a 12 fős testületben 7 fővel rendelkezett.

ízben rögzíti, hogy a polgármester és a képviselő-testület közötti viszony, munkakapcsolat meghatározó az önkormányzat sikeres működése szempontjából, és a kompromisszumok létrejöttéért elsődlegesen a polgármester felel.

Általános megállapításként kiemeli a szerző, hogy a polgármester és a jegyző feladatainak elhatárolása, kapcsolatuk és összehangolt célirányos tevékenységük minősége alapvető az eredményes önkormányzati munkához. Megítélése szerint nincs két vezető egyidejűleg, mivel a polgármester az önkormányzat, a jegyző a hivatal vezetője. A két kompetencia kölcsönös tiszteletben tartása a záloga a zavartalan együttműködésnek.

A szerző a gazdasági alapok és közfeladatok összefüggésének feltárásán túl kiemeli, hogy a „rendszerelváltó önkormányzatokra vonatkozó alapvető törvények a helyi közfeladatokat szinte teljes egészében a települési önkormányzatok hatáskörébe utalták”. (14. oldal) Érzékletesen hívja fel a figyelmet az „ÖNHÍKI-nek⁸ nevezett forma” nyújtotta visszaélés lehetőségére és a pártpolitikai szempontoknak a szabályszerű gazdálkodást torzító hatására.

Magyary Zoltán, mint iránymutató és szakmai alapállást meghatározó elődként jelenik meg a könyvben. A Magyary megfogalmazásában szereplő jegyzői attitűd⁹ végig vonult Vincze Ferenc szakmai életútján. Az elméleti felkészültsége és megalapozottsága, valamint a jegyzői munkáról kialakított szerepelvárása is segítette, hogy sikerült negyedszázadon keresztül szakmai autonómiát szereznie önmagának és az általa vezetett hivatalnak, miközben időszakonként felmerült az esetében is a „jegyzői túlhatalom” vádja.

A tanulóévek részben leírtak alapvetően jól adják vissza a rendszerváltoztatást követően megalakult önkormányzatok és képviselő-testületeik „forradalmi” működését, majd a fokozatos rendezettség kialakulását.

A könyvben végig kiemelésre kerülnek az évtizedek alatt kimunkált, megvitatt, elfogadott és megvalósított különféle fejlesztési programok, tervek és stratégiák, amelyek az idők folyamán összeértek és egységet alkottak. Imponáló, ahogy a gazdasági alapok, a közszolgáltatások, a fenntarthatóság és a település márkázás ügyét kezelték. Gyakorló szakemberek számára különösen izgalmasak azok a konkrét megoldások, amelyek végső soron a sikeres Hajdúszoboszlóhoz vezettek.

A sikeres időszakok felvillantásán túl kellő szakmai megalapozottsággal fogalmazza meg a szerző a kritikáját a 2011-től bekövetezett „centralizációs hátraarccal” kapcsolatban, amelynek kapcsán rögzíti, hogy nézete szerint: „nem bukott meg az önkormányzatiság, mint nélkülözhetetlen demokrácia elem, a »magyar modell« története nem a decentralizáció és a

⁸ Az ÖNHÍKI önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe kerülő önkormányzatok kiegészítő költségvetési támogatása.

⁹ Lásd: MAGYARY Zoltán: *Magyar közigazgatás* 320. oldalán: „A jegyzőt a megfelelő képzéssel bíró egyének közül a képviselőtestület életbösszígán választja, ugyancsak a főszolgabíró jelölése alapján. Szakképzettsége és állandósága révén rendszerint a bírónál nagyobb egyéni súlyt szerez és a képviselőtestület tulajdonképeni vezetője lesz. Feladata, hogy a községi adminisztrációt vezesse, részben végezze, a képviselőtestület ülésein az ügyeket előadja és a jegyzőkönyvet vezesse, ő a községnek, mint szervezeti egységnek a tulajdonképeni főnöke; az ő érdeme, ha a község vezetésében van előrelátás és iniciatíva, jó a szervezet, van parancsadás, azaz mozog a közigazgatás, van összhang és ellenőrzés a különböző szervekkel szemben, és a jegyző mulasztása, ha mindez hiányzik.”

szubszidiaritás csödjé, hanem a konfliktusokkal, az egyre gyűlő viharfelhőkkel szembenézni képtelen állami közpolitikáé, amely folyamatosan hártotta a felzárkózást és a modernizációt szolgáló döntéseket”. (28. oldal) A politikai elem túl hatalmával magyarázza, hogy felemás lett az új magyar önkormányzatiság, amelynek kapcsán tényként rögzíti: „Az Orbán-kormány közigazgatási átalakításainak legnagyobb vesztesei az önkormányzatok.” (29. oldal)

A költségvetésről, gazdálkodásról és vagyonhasznosításról szóló II. fejezetben részletesen idézi a szerző a Helyi Önkormányzatok Európai Chartája vonatkozó szövegét, majd annak függvényében elemzi a közfeladat-ellátás tekintetében az állam és az önkormányzatok között kialakult, változó viszonyrendszert. Ennek az elemzésnek a summájaként rögzíti: „Az állam a közfeladat-ellátási elsődleges felelősségét zömmel az önkormányzatokra hártotta, igaz anyagi fedezet nélkül. A feladatellátás szempontjából túlzottan is decentralizált rendszer pénzügyileg centralizálttá kezdett válni.” (35. oldal) Egyetértve a szerzővel úgy vált „decentralizálttá” a magyar önkormányzati rendszer, hogy fokozatosan egyre jobban kiszolgáltatottá vált a mindenkori központi költségvetésnek és a szubszidiaritás elve átfogóan nem vált a gyakorlat valóságává. Lényegében *Sen Amartya* megközelítése köszön vissza, amely szerint: „A gazdasági szabadság hiánya társadalmi szabadsághiányt teremt, éppúgy, ahogy a társadalmi vagy politikai szabadsághiány gazdasági szabadsághiányhoz vezethet.”¹⁰

Miközben a szerző egyértelműen a menedzser típusú jegyzői szerep fontosságát képviseli és gyakorlatában is ezt valószínűsítette meg, aközben a „közszolgáltató, életminőség-javító, feltételbiztosító” önkormányzatiság mellett teszi le a voksát a vállalkozó önkormányzással szemben. Nagyon fontos tanulságokat fogalmaz meg ezzel kapcsolatban a közvagyonnal való felelős gazdálkodásra is vonatkoztatva. Az újra államosítás keszervéről néhány példán keresztül mondja el kritikái észrevételeit.

A hajdúszoboszlói gazdálkodásról tényszerű és összehasonlításra kész adatok sokaságával találkozhat az olvasó a kötet mellékletében.

A III. fejezetben a kommunális és humán közszolgáltatások kerülnek részletesen bemutatásra oly módon, hogy összehasonlításra kerül az Ötv. és az Möt. feladat- és hatásköri megosztása. Az önkormányzati igazgatás, a polgármesteri hivatal tevékenységének bemutatásánál megismétli a hivatal elnevezésének kritikáját, mely szerint helyesebb lett volna önkormányzati jelzővel illetni a hivatalt, hiszen a hivatalt nem a polgármester vezeti.

Kezdetektől a menedzser típusú jegyzői szerepkört építette a törvényességi őr szerep helyett, törekedve az univerzalitásra. Az informatikai fejlesztésekről részletesen és elhivatottan ír, hiszen nem véletlenül volt Vincze Ferenc a vezetője évtizedeken keresztül a Jegyzők Országos Szövetsége, illetve a Városi Jegyzők Egyesülete Informatikai–Hivatalfejlesztési munkacsoportjának.

A járási hivatali rendszer kiépítése kapcsán jut el arra a megállapításra a szerző, hogy a nyugdíjba vonulása révén

mentesült olyan teendőktől, amelyeket szakmailag már nem tudott megfelelően támogatni. „Micsoda különbség valaminek a felépítésében, vagy a leépítésében, tönkretételében közreműködni!” (56. oldal)

A kommunális közszolgáltatások értékelő elemzése, a feladatok leírása mellett a konkrét cégek keletkezéstörténetét és fejlődését, fejlesztését is megismerhetjük. A humán közszolgáltatások és az intézményi struktúra és rendszer bemutatásakor az önkormányzati rendszert megelőző időkre is visszanyúl az intézmények jellegéből adódóan is. A feladatellátások megvalósításánál alkalmazott, másutt is használható jó megoldások is fellelhetőek a kötetben.

Ugyancsak nagy erénye az anyagnak, hogy a különféle szolgáltatási területek kapcsán készített koncepciók, programok lényegi elemeit is tartalmazza, sőt még konkrét ütemezéseket is (pl. komplex lakáspolitikai rendszer 83-84. oldal). Miközben egyetérttek a „klebelsbergizálódás” kapcsán írt megjegyzéseivel egy kritikát mindenképpen meg kell, hogy említsék: a tartalmi értékek védelme érdekében szükséges lett volna nyelvi lektort alkalmazni, hogy elírások, ne rontsák a tartalmat.

Az *arányos városfejlesztés* címet viselő, IV. fejezetben a fejlődés iránti elkötelezettsége mellett a jegyzői macakcság is megjelenik az anyagban, elsődlegesen a szubjektív megjegyzéseket olvasva. A pályázati forrasszerzésről szóló részben részletesen számot ad a különféle fejlesztési időszakokban történetekről, a rendszer tanulási folyamatáról is. Ezt a fejezetet a városközpont - revitalizációs programról írt esettanulmány teszi még élvezetesebbé és gyakorlat közelivé. A „Fejlesztési „hattyúdalom” – Pávai –terv és...” részben lényegében üzen az utódoknak a város fejlesztése tekintetében is.

A turizmusszervezés, nemzetközi, testvérvárosi kapcsolatok bemutatására értelemszerűen önálló, az V. fejezetet szánta a szerző. A turisztikai feladatkör szervezésének változását, fejlődését részletesen, elemző jelleggel, a belső viták felvillantásával és külső, adott esetben külföldi példák bemutatásával viszi végig, az első – nehezen létrehozott – koncepció megszületésétől, továbbfejlesztésén át, az Integrált Városfejlesztési Stratégián (IVS) keresztül, a turisztikai desztináció menedzsment (TDM) sikeres európai uniós pályázat megnyerésével együtt a hivatali szervezéstől a gazdasági társasági formában való professzionális működésig. A könyv kitekintés nyújt a város „koronaékszerére”, a Hungarospa fürdőparadicsomra is.

A nemzetközi, testvérvárosi kapcsolatok értékelésénél minden külkapcsolatokkal rendelkező település vezetése számára tanulsággal szolgálhat a város által elvégzett tartalmi felülvizsgálat. Ebben a részben a személyes elköteleződés következtében viszonylag sok az érzelmi elem.

A belföldi szakmai és (kis)területi együttműködésről szóló VI. fejezetben kiemelten foglalkozik a Települési Önkormányzatok Országos Szövetségében (TÖOSZ) végzett tevékenységével, és említésre kerül a Magyar Fürdővárosok Szövetsége, a Hajdúsági Jegyzők Egyesülete, a Jegyzők Országos Szövetsége és a Városi Jegyzők Egyesülete is, amelyekben a városban szerzett szakmai tapasztalatait tudta tovább hasznosítani.

Kistérségi társulásról szóló részben részletesen végig viszi a társulás történetét a 2003-as megalakulástól a többszörös

¹⁰ SEN Amartya (2003): *A fejlődés mint szabadság*. Budapest, Európa Könyvkiadó, 27. o.

átalakuláson keresztül, kiemelve a leginkább hasznot hozó tervezési és pályázati tevékenységet.

Az utolsó, VII. fejezet a „Csemege” és vitás ügyek – perben, de nem haragban címet kapta és ebben szó esik a repülőtér-ről, a fesztivál térről, az orvosi rendelőintézet megújításáról, a campingszerzésről, a szemét-ügyről, az adóval kapcsolatos jogi vitákról, döntéshozatali anomáliákról, amelyek külön-külön, de együttesen is a magyar közállapotokat jól tükröző csemegek, mint ahogy a kudarcos kísérletekről írtak, valamint a járásosítás izgalmas története is.

Kiknek szól a könyv?

A *Jegyző-Könyv*, amelynek alcíme *Hajdúszoboszló önkormányzatiságának negyedszázadáról, 1991-2015* kézbevételekor azt gondolhatná az olvasó, hogy egy sikeres jegyző lokális visszatekintése nem számíthat a szélesebb szakmai közvélemény érdeklődésére. Ez a gondolat viszont mindenképpen téves, mivel ez a *Jegyző-Könyv* egyszerre többféle igényt és érdeklődést is kielégít.

Elsődlegesen természetesen a hajdúszoboszlóiak számára fontos olvasmány, hiszen a város negyedszázados története változásairól, fejlődéséről, lehetőségek kihasználásáról és kudarcokról is szól a könyv. A városi polgárok számára helytörténeti jelentőséggel is bír a könyv, mert az itt leírt tények és adatok a későbbi kutatások számára kellő alapul szolgálhatnak. A könyvet áttanulmányozva a város közléte és fejlődése iránt érdeklődők, elkötelezettek minden bizonnyal sok olyan információval találkozhatnak, amelyet fel tudnak használni a mindennapi munkavégzésük során.

Megítélésem szerint a 2019. október 13-án megválasztott új polgármesternek és új összetételű hajdúszoboszlói képviselő-

testület valamennyi tagjának¹¹ hasznos és a mindennapi munkájukat segítő olvasmány a *Jegyző-Könyv*. Azoknak is, akik már több ciklusban szolgálták a város érdekeit, de az új képviselők számára különösen hasznos lehet és ezért lesz érdemes elmélyedni a leírtakban, hogy átfogó képet kaphassanak az elmúlt évtizedek történéseiről, a fejlesztések folyamatáról, a még meg nem valósult tervekről és kockázatokról. A szerző önkormányzás iránti elköteleződéséből adódó kritikai megközelítése segítheti a továbbgondolását az ügyeknek.

Haszonnal forgathatják azok is, akik nem ismerik az önkormányzati rendszer szerkezetét, szervezetét és működését, ugyanis a szerző minden egyes résznél kitér a lényegi törvényi szabályozásra, felidézve az Ötv., illetve az Möt. szabályozását, miközben a gyakorlat bemutatásával könnyebben értelmezhetővé teszi a jogi szabályozást.

A könyv a gyakorló önkormányzóknak is értékes és hasznosítható olvasmány. Érvényes ez a választott önkormányzati szereplőkre és a közszolgák széles taborára egyaránt. Kiemelkedő kincs a könyv a hasonló léptékű és szerepkörű városok választott és kinevezett településmenedzserei számára egyaránt.

Álláspontom szerint a könyv alkalmas a felsőfokú oktatásban is háttéranyagként az önkormányzati rendszerrel foglalkozó hallgatók számára a száraz tananyag könnyebb elsajátítását segítve.

Végezetül ajánlható a *Jegyző-Könyv* olvasása mindenkinek, aki érdeklődik a hazai önkormányzás tartalma és gyakorlata iránt.

Mindezekén túl a hajdúszoboszlói *Jegyző-Könyv* jó példaként szolgálhat mindazok számára, akik az önkormányzati igazgatásban, az önkormányzásban eltöltött évek tapasztalatait le kívánják írni és a szélesebb közvélemény, valamint a jövő számára tanulságul közzé kívánják tenni. Erre ösztönöz és buzdít Vincze Ferenc élenjáró jó példája.

¹¹ A 2019. október 13-ai választás eredménye Hajdúszoboszlón: az új polgármester Czeglédi Gyula független, aki győzött Hodola Attila (Összefogás Hajdúszoboszlóért – Párbeszéd Magyarországért – Momentum Mozgalom – Magyar Szocialista Párt – Demokratikus Koalíció – Magyar Szolidaritás Mozgalom – Mindenki Magyarországa – JOBBIK szövetség) ellenében. A képviselő-testületbe került 7 FIDESZ-KDNP – Hajdúszoboszlói Gazdakör – Mi Hajdúszoboszlóért Egyesület, 2 Összefogás Hajdúszoboszlóért – Párbeszéd Magyarországért – Momentum Mozgalom – Magyar Szocialista Párt – Demokratikus Koalíció – Magyar Szolidaritás Mozgalom – Mindenki Magyarországa – JOBBIK szövetség és 2 Hajrá Hajdúszoboszló jelölt. Így a kormánypárti szövetség került többségbe a 12 fős testületben. Az új polgármesteren kívül még négy új képviselő van a testületben.